

forekommer i nærværende Tilfælde dette at have størst Betænkelse.

Treschow: Den høitærede Finantsminister har opfordret Thinget til at tage Hensyn til at, det er Regjeringens Ønske, at det forelagte Lovudkast maatte behandles og endelig afgjøres, medens Rigsdagen endnu er samlet. Jeg troer paa Landstthingets Begne at kunne forsikre, at vi ved denne Leilighed som ved enhver anden Leilighed, med Forekommethed ville møde Regjeringens Ønske; men jeg troer tillige paa Thingets Begne at kunne forsikre, at dets Samvittighed lægger det endnu mere paa Hjerte at opfylde dens Fordringer end at opfylde et Ønske, som det ikke maatte troe at være i Overensstemmelse med hvad det skylder sin Pligt at opfylde, og altsaa at man hellere maa tilside sætte dette Ønske end tilside sætte sin Pligt. Vi have jo en Lov, som inscriberes: „Om Rettens hurtige men tillige tilbørlige Pleie“. Nu er det vist, at Folket ønsker deres Sager saa hurtigt som muligt afgjorte, deres Ære og Belfærd kan beroe derpaa; men dette Ønske maa dog betinges af, at deres Sager pleies tilbørligt. Dette anvender jeg paa nærværende Lovforslag. Det kunde være ønskeligt at erholde en Lovbestemmelse saa snart som muligt, men det er endnu vigtigere at erholde en Lovbestemmelse, som i Tidernes Løb kan staa sig, og om hvilken det maa erkendes, at der er gaaet forud for den en saadan Døstelse, at den har sat Bedkommende istand til at kunne afgive et fuldgyldigt Skjøn og kunne have en grundet Mening om det, de have været opfordrede til at ytre sig over og give deres Stemme om. Jeg kan ikke svare for de andre Herrer Landstthingsmænd, men jeg kan for mit eget Bedkommende erklære, at jeg ikke tiltroer mig at kunne i det Tidsrum, som er levet Rigsdagen til Forhandling af denne Sag, saaledes overveie den og tage min Bestemmelse angaaende hvad jeg maatte tilraade eller fraraade, at jeg vil kunne stemme for, at denne Sag behandles, uden at der i den i Forveien har været nedsat et Udvalg, som har afgivet sin Betænkning over den. Jeg maa endelig tillade mig at ytre min Forundring over, hvorledes man kunde tilraade i nærværende Tilfælde at afvige fra en Regel, som man følger med

Hensyn til Lovudkast, som i Betydning staae saa overmaade langt under nærværende.

Krabbe: Jeg vil ingenlunde bebreide Folkethinget at flere betydningsfulde Lovforslag ere indkomne saa seent til Landstthinget, at der ikke har været Tid til at underkaste dem en nøiagtig Prøvelse. Jeg erkender tværtimod, at det fortjener fuld Paaskjønning, at Folkethinget i Forbindelse med et saa vidtløftigt Lovarbejde, som den første Finantslov maa være, har tilendbragt disse vigtige Sager. Jeg erkender ogsaa, at paatrængende Nødvendighed kan medføre, at en Lov om en vigtig Sag, ikke bør eller kan udsættes. Men naar Landstthinget ikke skal tilside sætte sin Værdighed, ikke skal tabe i Folkets Tillid og Agtelse, er det ogsaa efter min Formening kun en saadan Nødvendighed, som kan forsvare, at flere saare vigtige Love, som i den senere Tid ere blevne forelagte Landstthinget, ere blevne behandlede paa den Maade, de ere behandlede paa. At antage, at Folkethinget, naar nærværende Lov igjen skulde gaae tilbage dertil, skulde forandre den saaledes, at den vilde blive mindre gunstig, forekommer mig at være en Mistillid man vilde vise Folkethinget, hvis man forudsatte dette, og en saadan Mistillid kan jeg ikke dele. Jeg skal heller ikke gaae ind paa Lovens Realitet. En året Taler har allerede gjort opmærksom paa nogle Exempler for, at Loven efter hans Mening kunde trænge til Forbedring; ogsaa jeg skal anføre eet. Efter Lovforslaget skulde nemlig de Embedsmænd, som have deres Indtægter i Sportler, fradrages ved deres Pensionsberegning $\frac{1}{3}$ af disse Indtægter. Dette er en meget haard Bestemmelse, i Særdeleshed for de af disse Embedsmænd, som have mindre Indtægter.

Formanden: Jeg veed ikke, om Noget ønsker at ytre sig om Indholdet af Loven? Saafremt dette ikke er Tilfældet, skal jeg sætte under Afstemning, om Sagen skal overgaae til 2den Behandling; derefter skal jeg lade afstemme, om der skal nedsettes Udvalg eller ikke.

Ordfør: Turde jeg ikke rette det Spørgsmaal til den ærede Formand, om ikke 1ste Behandling kunde udsættes, indtil Spørgsmaalet var afgjort, om der skal nedsettes Udvalg eller